

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 176/08-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. apríla 2008 predbežne prerokoval sťažnosť O. M., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody, zastúpeného advokátom JUDr. M. C., N., vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 23 ods. 1 a 2, čl. 46, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 2 bodu 2 a 3 Dodatkového protokolu č. 4 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 3 To 365/02 zo 6. februára 2003 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 2 T 61/00 z 5. novembra 2002 a postupom súdu – vydaním opatrenia Okresného súdu Nitra sp. zn. 2 T 61/00 z 18. septembra 2002 a opatrenia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 3 To 365/02 z 27. januára 2003 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť O. M. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. marca 2008 doručená sťažnosť O. M., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 23 ods. 1 a 2, čl. 46, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6

ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 2 bodu 2 a 3 Dodatkového protokolu č. 4 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3 To 365/02 zo 6. februára 2003 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 2 T 61/00 z 5. novembra 2002 a postupom súdu - vydaním opatrenia okresného súdu sp. zn. 2 T 61/00 z 18. septembra 2002 a opatrenia krajského súdu sp. zn. 3 To 365/02 z 27. januára 2003.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že okresný súd 5. novembra 2002 vydal v jeho neprítomnosti rozsudok, ktorým ho uznal za vinného z trestného činu falšovania a pozmeňovania peňazí a cenných papierov podľa § 140 ods. 1 a 2 Trestného zákona a odsúdil ho na úhrny trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov nepodmienečne. Toto rozhodnutie bolo doručené iba obhajcovi, ktorý mu bol ustanovený. Ustanovený obhajca podal odvolanie proti tomuto rozsudku. Krajský súd vydal opatrenie podľa § 302 ods. 1 Trestného poriadku ako konanie proti ušlému, a to bez akéhokoľvek skutkového základu, ktorý by odôvodňoval takýto záver, pretože sa neskrýval ani sa nevyhýbal trestnému stíhaniu. Krajský súd vo veci rozhodol 6. februára 2003 tak, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu zamietol v jeho neprítomnosti, len za prítomnosti obhajcu. Návrh na obnovu konania, ktorý podal 5. mája 2006, bol okresným súdom uznesením z 18. januára 2007 odmietnutý. Sťažovateľ ďalej tvrdí, že keď bol prepustený z väzby na slobodu, nebol rozhodnutím okresného súdu obmedzený jeho pohyb, preto sa zdržiaval v Českej republike. Zároveň tvrdí, že postup súdov podľa § 302 Trestného poriadku nebol dôvodný, pretože má iba výnimočný charakter. Konajúce súdy neaplikovali ani dohodu uzatvorenú medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o právnej pomoci poskytovanej justičnými orgánmi, preto ich postup nebol v súlade so zákonom, keď vydanými opatreniami porušili jeho právo na spravodlivé súdne konanie. V dôsledku toho boli aj napadnuté rozsudky konajúcich súdov v rozpore so zákonom, pretože vychádzali zo skutkového stavu, ktorý nemohol ovplyvňovať, pretože konania sa uskutočnili bez jeho prítomnosti a len za prítomnosti ustanoveného obhajcu.

Sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd vo veci vydal tento nálež:

„1. Základné právo O. M., bytom L., uvedené v čl. 23 ods. 1 a 2, čl. 46, čl. 47 ods. 3, čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 2 bod 2 a 3 Dodatkového Protokolu č. 4 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 3 To 365/02 zo dňa 06. 02. 2003 v spojení s Rozsudkom Okresného súdu v Nitre sp. zn. 2 T 61/00 zo dňa 05. 11. 2002 a postupom súdu – vydaním opatrenia Okresného súdu Nitra sp. zn. 2 T 61/00 zo dňa 18. 09. 2002 a opatrenia Krajského súdu v Nitre 3 To 365/02 zo dňa 27. 01. 2003, ktoré uvedeným rozhodnutiam predchádzal, porušené boli.

2. Uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 3 To 365/02 zo dňa 06. 02. 2003 a opatrenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 3 To 365/02 zo dňa 27. 01. 2003 v spojení s Rozsudkom Okresného súdu v Nitre zo dňa 05. 11. 2002 a opatrením Okresného súdu Nitra sp. zn. 2 T 61/00 zo dňa 18. 09. 2002 sa zrušujú a vec sa vracia na ďalšie konanie.

3. Krajský súd v Nitre je povinný nahradiť trovy právneho zastúpenia O. M., vo výške 7.748,90 Sk (...) na účet advokáta JUDr. M. C. do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Súd priznáva sťažovateľovi právo na primerané finančné zadostučinenie vo výške 100.000,- Sk, ktoré je povinný Krajský súd v Nitre a Okresný súd v Nitre zaplatiť sťažovateľovi do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané zjavne niekým neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Predmetom sťažnosti sťažovateľa je tvrdenie, že uznesením krajského súdu sp. zn. 3 To 365/02 zo 6. februára 2003, jeho opatrením z 27. januára 2003 vedeným pod tou istou spisovou značkou a rozsudkom okresného súdu sp. zn. 2 T 61/00 z 5. novembra 2002 a jeho opatrením z 18. septembra 2002 vedeným pod tou istou spisovou značkou boli porušené jeho základné práva, ktoré v sťažnosti označil.

Jednou zo zákonných podmienok na prijatie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, t. j. v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03).

Konanie na okresnom súde, ako aj na krajskom súde bolo vedené podľa § 302 ods. 1 Trestného poriadku ako konanie proti ušlému. Na celé konanie bol ustanovený sťažovateľovi obhajca JUDr. C., ktorý sa zúčastňoval ústnych pojednávaní a vykonával všetky procesné úkony, ku ktorým bol oprávnený. Z toho titulu preberal aj všetky opatrenia a rozhodnutia súdov, ktoré vo veci konali, čo aj využíval.

Obhajca sťažovateľa prevzal rozhodnutie okresného súdu 9. decembra 2002 a rozhodnutie krajského súdu 17. marca 2003.

Takisto opatrenie okresného súdu z 18. septembra 2002 prevzal obhajca sťažovateľa 26. septembra 2002. Opatrenie krajského súdu z 27. januára 2002 prevzal obhajca sťažovateľa 30. januára 2003.

Z uvedeného vyplýva, že napadnuté rozhodnutia súdov, ako aj opatrenia podľa § 302 Trestného poriadku sa stali právoplatné a predmetná sťažnosť bola podaná na ústavný súd 10. marca 2008, keď už dávno uplynula lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd sa preto nemohol zaoberať opodstatnenosťou námietok uvedených v sťažnosti. Z uvedených dôvodov bolo potrebné sťažnosť posúdiť ako návrh podaný oneskorene.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde o odmietnutí sťažnosti, tak ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. apríla 2008